

Sygn. akt: I C 337/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko J. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. C. na rzecz powoda Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 58.949,10 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych 10/100)

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. kwotę 58.949,10 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych 10/100) zasądzoną w pkt I rozkłada na 5 rat w kwotach po 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) każda, płatne odpowiednio w terminach do 28 lutego 2018 roku, 30 kwietnia 2018 roku, 30 czerwca 2018 roku, 31 sierpnia 2018 roku i 31 października 2018 roku i 6 rata w kwocie 8.949,10 zł (osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych 10/100) płatna do 31 grudnia 2018 roku, zastrzegając jednocześnie, że brak wpłaty, którejkolwiek z rat postawi w stan wymagalności całą niespłaconą należność

IV. zasądza od pozwanego J. C. na rzecz powoda Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 3548 zł (trzy tysiące pięćset czterdzieści osiem złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, a w pozostałym zakresie odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu należnymi stronie powodowej

V. wyrokowi nie nadaje rygoru natychmiastowej wykonalności

Sygn. akt I C 337/16 upr

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 21 grudnia 2017 ROKU

W dniu 4 sierpnia 2016 roku do Sądu Rejonowego w Lublinie wpłynął pozew Banku (...) S.A. w W. przeciwko J. C. o zapłatę kwoty 70.949,10 zł oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wskazana kwota stanowi kwotę niespłaconego przez pozwanego kredytu.

W dniu 23 września 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie Wydział VI Cywilny nakazem zapłaty w sprawie sygn. akt VI Nc – e (...) zasądził od pozwanego na rzecz Banku (...) S.A. w W. kwotę 70.949,10 zł oraz kwotę 6295,87 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 3).

W dniu 14 października 2016 roku do Sądu Rejonowego w Lublinie wpłynął ogólny sprzeciw pozwanego (k. 4v).

Postanowieniem z dnia 18 października 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie Wydział VI Cywilny sprawę przekazał wg właściwości do Sądu Rejonowego w Jędrzejowie (k. 6).

W wykonaniu wezwania do uzupełnienia braków pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 70.949,10 zł oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że kwota objęta żądaniem stanowi kwotę niespłaconego przez pozwanego kredytu zgodnie z umowa z dnia 15 kwietnia 2014 roku (k. 12 - 14).

W dniu 27 października 2017 roku pozwany wniosł o rozłożenia należności na raty kwartalne w kwotach po 10.000 zł każda i odstąpienie od obciążania go kosztami procesu (k. 88).

Strona powodowa nie wyraziła zgody na wniosek pozwanego z dnia 27 października 2017 roku (k. 90).

W dniu 21 grudnia 2017 roku pozwany ostatecznie uznał powództwo, wniosł o rozliczenie kwoty 12.000 zł z tytułu wpłaty z listopada 2017 roku i wniosł o odstąpienie od obciążania go kosztami procesu oraz rozłożenie należności na raty z uwagi na fakt, iż jest w trudnej sytuacji finansowej, utrzymuje się z gospodarstwa rolnego o pow. 107 ha, z którego pobiera dopłaty w kwocie około 60.000 zł, nie ma oszczędności, nie ma nikogo na utrzymaniu, ma liczne zadłużenia m.in. w (...) Agricole Banku w kwocie 134.000 zł, G. Banku w kwocie 150.00 zł, w KRUS w kwocie 11.000 zł, podatku w kwocie 2000 zł oraz jest zobowiązany do zapłaty alimentów na rzecz żony w kwocie 1000 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty zadłużenia w ratach po 10.000 zł kwartalnie (k. 201 – 201v + nagranie rozprawy z dnia 21 grudnia 2017 roku).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie co do kwoty 58.949,10 zł.

Wobec uznania przez pozwanego powództwa, a tym samym nie kwestionowania wysokości kwoty objętej pierwotnym żądaniem oraz okoliczności wskazanych w pozwie, Sąd uznał, że zbyteczne stało się czynienie ustaleń faktycznych na te okoliczności. Na marginesie należy tylko dodać, że okoliczności wskazane w pozwie oraz wysokość pierwotnego żądania nie budziła wątpliwości Sądu, zostały one bowiem potwierdzone m.in. umową kredytu zawartą pomiędzy stronami (k. 17 -21), terminarzem spłaty (k.54 - 56), wyciągiem z ksiąg bankowych (k. 15) i wezwaniem do zapłaty (k. 23). Dokumenty te nie były kwestionowane przez pozwanego.

Faktycznie w momencie wniesienia pozwu zasadne było powództwo co do kwoty 70.949,10 zł i kwoty tej pozwany nie kwestionował. Orzekając w niniejszej sprawie Sąd jednak nie mógł pominąć wpłaty jakiej dokonał pozwany na rzecz powoda w toku niniejszego postępowania wysokości 12.000 zł zgodnie z dowodem z 17 listopada 2017 roku (k. 196). Kwota ta została wpłacona na konto wskazane przez stronę powodową w piśmie z dnia 25 września 2017 roku (k. 169).

Z uwagi na brak ograniczenia żądania przez stronę powodową co do tej kwoty ostatecznie Sąd w pkt I wyroku zasądził kwotę 58.949,10 zł, czyli różnicę pomiędzy kwotą pierwotnie dochodzoną a kwota 12.000 zł stanowiącą wpłatę z listopada 2017 roku, a w pkt II oddalił powództwo co do kwoty 12.000 zł jako spełnionego częściowo żądania.

Ostatecznie Sąd nie uwzględnił drugiej wpłaty w kwocie 12.000 zł (k. 167), wpłaconej przez pozwanego także w toku postępowania na konto wskazane w piśmie Banku z dnia 15 marca 2016 roku (k. 178), albowiem pozwany przyznał, że kwota ta nadal znajduje się na tym koncie i z kwoty tej wypłacił kwotę 1500 zł. Świadczy to o tym, że pozwany może

dysponować kwotą znajdującą się na tym koncie, a zatem brak było podstaw do rozliczenia wpłaty z września 2017 roku z należnością dochodzoną pozwem.

W pkt III wyroku orzeczono na podstawie przepisu art. 320 kpc, mając na względzie fakt, że pozwany jest rolnikiem, ma znaczące zadłużenie (łącznie około 355.949 zł wraz z kwotą jak w pkt wyroku). Co prawda pozwany ma duże gospodarstwo, ale w ocenie Sądu dochód jaki z niego osiąga nie pozwala na spłatę jednorazową wszystkich zobowiązań

Dodać należy, że dochody jakie osiąga z gospodarstwa rolnego choć nie są małe, to jednak nie są stałymi dochodami miesięcznymi. Pozwany nie dysponuje także żadną kwotą oszczędności, zatem w przypadku skierowania przez stronę powodową sprawy do postępowania egzekucyjnego prawdopodobnym jest, że i tak nie uzyskałaby ona od razu kwoty objętej wyrokiem.

Sąd rozumiejąc jednocześnie obawy strony powodowej, że pozwany nie będzie spłacał należności ratalnych, zastrzegł w wyroku, że brak zapłaty chociażby jednej raty postawi w stan wymagalności całą niespłaconą należność. Zatem w przypadku, gdyby pozwany nie wywiązywał się ze zobowiązań ratalnych, strona powodowa będzie mogła wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi (nawet już po uchybieniu terminowi płatności pierwszej raty) i skierować sprawę do postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu pozwany jest świadom „groźących” mu konsekwencji w przypadku braku wywiązywania się ze zobowiązania określonego wyrokiem i w ocenie Sądu z dużym prawdopodobieństwem strona powodowa uzyska szybciej zaspokojenie swej należności aniżeli w ramach postępowania egzekucyjnego.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt III wyroku.

W pkt IV orzeczono na mocy art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 kpc i art. 102 kpc.

Mając na uwadze postawę pozwanego, który uznał powództwo oraz mając na uwadze jego trudną sytuację majątkową Sąd uznał, że należało zasądzić od pozwanego na rzecz strony powodowej część kosztów procesu, a w pozostałej części odstąpić od obciążania pozwanego kosztami procesu należnymi stronie powodowej.

Sąd w całości uwzględnił opłatę od pozwu w kwocie 3548 zł.

Sąd natomiast uznał, że brak jest podstaw do odstąpienia od obciążania pozwanego w ogóle kosztami procesu, albowiem pozwany mógł po wydaniu nakazu zapłaty przez Sąd Rejonowy w Lublinie podjąć negocjacje z powodowym bankiem, a nadto dokonać wpłaty we wrześniu 2017 roku kwoty 12.000 zł na właściwe konto.

Sąd w pkt V orzeczenia, nie nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt 2 kpc, z uwagi na rozłożenie należności na raty.